

Nisserne fra kirkeloftet

Nisserne fra kirkeloftet har i lange tider ikke kunnet finde ro i deres dejlige bolig på kirkeloftet. Klokkens bimlen og ringen har de for længst vænnet sig til; også duernes kurren og tonerne nede fra kirkeorglet, sågar salmesang.

MEN – hamren og banken, uhyggelig blafren og råbende stemmer holder dem vågne hele dagen.

Så bliver de enige om at flytte – der er et pænt og roligt tårn henne på Adlerhus, har de hørt. Kun Jonas tøver. Nede i kirken hænger jo knoglerne fra den venlige hval, der for over 400 år siden spyttede ham i land her på kysten. Den hed Finn. Ser han så ikke sin ven mere?

Men i det samme rutsjer 317 sten ned fra taget med voldsomt bulder, og alle nisserne piler beslutsomt ned ad tårntrapperne.

Udenfor er det stille decembernat med måneskin. Nej, der er en fremmed lyd oppefra. De ser op. Fra et underligt fartøj kommer en stige ned.

”Hvor skal I hen?”, spørger en dyb stemme.

”Øh - kan du flyve os til Adlerhus?”, spørger den modige Jens Jul.

Og luftskibet – for det er sådan et – letter og sætter alle fem nisser af oppe ved det flotte porthus med tårnet.

